

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Yeni neslin mimarları olan öğretmenlerimizi bir gün bile olsa mutlu etmek, onlara olan borcumuzu bir nebze de olsa ödeme fırsatı bulmak için her sene 24 Kasım gününü Öğretmenler Günü olarak kutlarız. Elbette ki emektar öğretmenlerimizin kıymet gördüğü tek gün 24 Kasım değildir. Onlara duyduğumuz sevgi ve saygı sürekli dir.

Öğretmenlerimiz, anne ve babalarımızdan sonra hayatımızda etkili olan en önemli kişilerdir. İlk eğitimimizi ailemizden aldıktan sonra onların güvenilir ellerine teslim edilir ve onlar tarafından tıpkı bir hamur gibi yoğruluruz. Bir hamur ki şekillendiğinde hem kendisine hem de milletine faydalı; bir hamur ki hem kendisini hem ailesini hem de memleketin tüm çocuklarını doyuran... Öğretmenlerimizin hakkını ödemek gerçekten imkansız. Birçok insan evdeki birkaç çocuğuna bakmaktan bile acizken, öğretmenlerin otuz kırk kişilik sınıflarda sabırla eğitim vermeye çalışması takdire şayandır.

Öğretmenler hayatımızın yol haritalarıdır. Hayat yolumuzu onlar sayesinde daha iyi çizer ve yine onlar sayesinde bu yolda emin adımlarla yürür, hedefimize ulaşırız. Elbette ki her meslek kutsaldır; ancak öğretmenlik mesleğinin kutsallığı bir başkadır.

MUM ÖĞRETMENLER

Hepimiz biliriz ki bir mum karanlıkları aydınlığa kavuşturmak için vardır. Bu gayesine ulaşmak için de yanar, yandıkça erir; fakat kendi dibini asla aydınlatmaz. İşte, öğretmenler de tıpkı bir mum gibidir. Öğrencilerini daha güzel yarınlara hazırlamak, onlara sevgiyi, saygıyı, ahlaki aşılamak için kendi yağında kavrulur, erir. O eridikçe etrafına ışıklar saçır. O ışıklar ki binlerce öğrencinin yolunu aydınlatır, karanlık dünyasını aydınlığa boğar.

Bu fedakarlığı kendisi için değildir. Bir öğretmenin tek derdi öğrencilerini daha iyi yerlere ulaştırmaktır. Sadece bunun için çırpınır, bunun için çalışır. Sadece dersine girip çıkmak da vardır elbet. Ancak bu onu doyurmaz. Öğretmen, çok daha fazlasını yapması gerektiği bilincinde ve şevkindedir. Bu şevk, ona güç verir, daha çok didinmesini sağlar.

Bir öğrencinin öğretmenine vereceği en güzel hediye başarıdır. Bir öğretmen, öğrencisinin başarısından duyduğu zevki başka hiçbir şeyden duymaz. Yıllar geçse dahi, eski bir öğrencisini güzel yerlerde gören öğretmenin mutluluğu kadar hiçbir mutluluk büyük olamaz.

KÖY ÖĞRETMENİ

Köy öğretmenleri... Çilekeş, fedakar; ama bir o kadar da mutlu ve umutlu. Köy öğretmenliği kadar zor olan çok az meslek vardır. Köyden şehre inmek için bazen aylarca bekleyen, ekmeksiz, yemeksiz kalan ama öğrencilerinin sevgisi ile doyan köy öğretmenleri için tek bir mutluluk kaynağı vardır: Öğrencilerinin sevgisi.

Bir köy öğretmeni için yaşam koşulları ne kadar zor olursa olsun, mesleğinden aldığı tat büyüktür. Bazen tek bir sınıfta rengarenk çiçeklerle sürdürür öğretmenlik hayatını. Birinci sınıf çiçekleri, ikinci sınıf çiçekleri, üçüncü sınıf çiçekleri ve dördüncü sınıf çiçekleri... Tek ttek alır onların kokusunu. Her birinin suyunu, gübresini ayrı ayrı verir. Onların bir arada yetişmesi, büyümelerine engel değildir. Bunun tek sağlayıcısı da iyi bir bakanlarının olmasıdır. Öğretmen bakar onlara, hepsine ayrı ayrı, tek tek...

Şehir öğretmenin sahip olduğu sosyal imkanlara sahip değildir onlar. Parfümleri çoğu defa tezek kokularıdır. Ama mis kokar. Doğalgaz da yoktur orada. Kimi zaman odun yakar, kimi zaman kömür, bazen de tezek. Ama mutludurlar. Onları yaşama bağlayan cıvılcıvıl öğrencileri vardır çünkü.